

Marschalkó Lajos
ÚJ BIBLIÁT

Szentírás lett itt Nyugaton a csekkönyv,
Szakálas Marxok írtak Bibliát,
De Sináj hegyén csipkebokor gyúlt ki
S szólította az embernek fiát:

"Össze kell törni mind a kőtáblákat,
Át kell írni az öreg Bibliát,
Különbet írt, mint Máté, az apostol,
Vérével annyi sok magyar diák.

Az Új Heródes hiába parancsolt,
Hiába küldött gyilkos sereget,
Bégő báránként nem akartak halni
E csillag-lelkű magyar gyerekek.

Itt Nyugaton csak tehetetlen álltak
A katonák s a sápadt férfiak...
Harcolni, halni senki sem akart itt
E vérző, árva gyerekek miatt!

Bábel mocsarán lángolt a neon-fény,

Kamasz-lányt ölelt a kölyök kamasz,
S túl hős-halált halt egy kis iskoláslány,
Hogy fénybe gyúljon a magyar tavasz.

Itt elvet árult a néptribun, s a kalmár
A templom előtt mérte aranyát...
S ott szabadságért szent halálba küldték
Fiaikat az édesanyák. És meghaltak a tízéves kis hősök,
Niobe mégse siratta fiát.
Itt szét kell zúzni mind a kőtáblákat,
Át kell írni az öreg Bibliát.

Hősi temető van-e a világon,
Hol együtt nyugszik kétszáz kisgyerek?
S a hant alól is azt sikoltja vérük:
-- Segítsetek, ti népek, emberek!

Fáklyát gyújtott a kislány en-testéből,
Jézus! Az égből Te láttad magad,
Száz kis Szent György és ezer kis Jeanne d'Arc
Halt ott érted a romfalak alatt.

Nyugat-Pilátus hókezeit mosta,
A farizeus rádión beszélt,
S kétszáz gyerek-hős szállt a temetőbe,
Szabadság ura... mert csak érted élt.

Szabadságot! -- így üvöltött a börze,
Míg kavargott a véres vad tusa,
De szabadságért egyedül veszett el,
Magyarország, -- a népek Krisztusa.

Ám föld alól és a temetők árkából,
Felsírnak halott magyar gyerekek,
Kis csontkezük az égre dörömböl,
Áruló Nyugat -- százszor jaj neked!

Kialszik fényed, szabadság Júdása,
Összedőlsz, gyáva nyomorult világ,
S szét fogjuk zúzni minden kőtábládat,
Át fogjuk írni minden Bibliád."

1956. november 5.

*

Marschalkó Lajos
Mindhalálíg

"- Mindhalálíg, Kelemen fiam! Mert sok mindent megértünk, sok rongy Ocskayt láttunk, sok huncut úrral, királlyal ölelkeztünk, sok vért hiába vesztenk, - de a hitványok miatt a bujdosó soha nem gyűlölhethet meg a népét. És a bujdosó soha sem tagadhatja meg, hogy igaz ügy vala, melyért bujdosik."

Tartalom

A láthatatlan birodalom
Keleti szél
A király bosszút áll
Mathias Rex
Mohács felé
Honfoglalók
Budavár alatt
A szabadító
A város becsülete
Rákóczi husárja
Mikes Kelemen ismeretlen levele
Királyasszony testőr katonája
Kétórás szabadrablás
Magyar rapszódia
Hazamennék a husárok
Éjszaka Lőcsén
Karácsony Kolozsvárott
Örök fény
A költő és a halál
A katona és a hóhér
Éjszaka Vidinben
Önkéntesek tengerentúlról
Döblingben
A schönbrunni rózsák
Az aranyásó
Az apostol
Csak egy éjszakára
Karácsony Európában
Két október
Októberi dal - a Volgáról
Mindhalálíg

Előszó

A magyarságot, a magyar népet, a nemzeti múltat soha sem gyalázták annyit, mint az utolsó másfél évtized alatt. Mártírjairól letépték a glóriát, államférfiaitól, hadvezéreitől és közvitéseitől elvitatták még a becsületet is. Ifjúsága és gyermekei lelkéből ki akarták lopni a nemzeti öntudatot és önbecsülést is.

Ez a könyv mégsem vitairat, de elsősorban szól annak a szabad földön nevelkedett ifjúságnak, amely már nem ismeri az elveszett otthont és szól azoknak a fiataloknak, akik a pánszláv bolsevik elnemzetlenítés elől menekültek ide, de akiknek lelkén nem hagyott nyomot a szovjet vitriol.

Lássák meg ők, akik utánunk jönnek s akik egy szabad Magyarország gazdái, vezetői lesznek, hogy a magyar ezereztendőben sok volt az árny, de több volt a fény. Sok volt a hiba, de több a siker, az emberség, hősiesség. S ekként gátlás nélkül mondhatjuk el Reményik Sándor örökszép hitvallásával: *"Szeretlek népem - mindhalálíg!"* A magyar betű szolgálatában eltöltött negyven esztendő szépségével és keservével mondom el hát: ne kívánjuk vissza a múltból ami rossz volt, de százszorosán becsüljük meg a jót, a szépet.

Mert ez a nemzetvédő harc nem elveszett és nem reménytelen. Hiszen nem véletlenség az sem, hogy a Mikes Kelemen Kör keretében olyan fiatal magyar teszi lehetővé e könyv megjelenését, aki 1956 dicsőséges szabadságharca után jött Nyugatra, aki velünk idősebbekkel és október huszonhárom halhatatlan "srácainak" áldozatkészségével hirdeti: *"Szeretlek népem - mindhalálíg!"*

Két élő és sok-sok holt magyar nemzedék találkozik tehát az ezután elkövetkező sorokban: a kereszt előtt letérdelő Vajk, a magyarokat kereső Julián barát, az országért imádkozó szent királylány, a halhalhatatlanságba vágtázó Petőfi, a doni és budai harcos és az októberi szabadsághős.

S ha csak egy igaz akadt is a hazátlanság nagy pusztaságában, aki megértette a magyar lélek nagy folytonosságát és örökkévalóságát, akkor a tollforgató nyugodtan elmondhatja: Nem éltünk hiába! Harcolni kell tovább!

Mindhalálíg!

A szerző

<http://mek.oszk.hu/09900/09988/#>

*

KAPCSOLÓDÓ OLDALAK

A MEK-ben található kapcsolódó dokumentumok

Marschalkó Lajos: A vörös boszorkány

<http://mek.oszk.hu/06200/06212/>

Egyéb kapcsolódó dokumentumok

Wikipédia : Marschalkó Lajos

http://hu.wikipedia.org/wiki/Marschalk%C3%B3_Lajos

+

Marschalkó Lajos

<http://www.marschalko.hu>

Metapédia

http://hu.metapedia.org/wiki/Marschalk%C3%B3_Lajos